

MONITOR

Na R. P. 1774.

Nro: XXVII.

Dnia 2. Kwietnia.

---

*Candida simplicitas, terras male pulsa
reliquit.*

Reszta przechodzącego Monitora.

Tytus niechciał być mniej od
jednego hochanym iak od wszy-
tkich, nie znał co są Podchlebcy, wie-
dział tylko że każdemu Panujące-
mu cnotliwym być należy, y kro-
lować dla uszczęśliwienia Narodu.
Komuż teraz większe będziemy da-
wać pochwały, y kogo między nimi
osądziemy być godnieyszym naśla-
dowania? Rostropne zaſtanowienie
każe nam przyniewoloną Augusta
Cc do-

dobroć mieć w nienawiści, dobro-
wolne zaś wypełnienie obowiązkow
Tytusa w należytych umieścić sza-
cunku. Takowa uwaga nad tą lub
podobną okolicznością (która sama
z powtórzonego kilkakrotnie czy-
tania wynika) pokazuje nam grunt
prawdziwej cnoty, y zasiewa nie-
iako w Duszy naszej nasienie oney,
z ktorey tyśiączne wzrastają potym
pożytki. Nauczamy się przez to,
rozmaite doświadczenia czynić
wielorakich stanów, przychylamy
się do towarzystwa ostrożnie y roz-
sądnie, z poznania innych obrzydza-
my służbę szkaradney obłudy.

Co do drugiego punktu, żadnych
na to nie potrzeba dowodów, że
przeważenie dobra własnego nad
powszechne, odprowadza Nas od
szczerości y prostoty umysłu, na
ktorey prawdziwa zasada się cnota.
A wieleż jest takich pomiędzy Na-
mi, ktorychby pycha nie tamowała
drogi

drogi do Urzędow godnym y za-
 służonym, zawziętość nie przeszkadzała
 naylepszym Radom, chciwość zysku nie
 żałowała wydatkow na gwałtowne
 potrzeby Krolestwa, Rozpusta nie
 zbytkowała we wszelkich sprzętach
 z zgubą y zniszczeniem Domow,
 zazdrość na koniec nie poniżała
 ubogich dopominających się
 słuszności? Trzebaż by ich szukać
 po Grobach, należałoby owe Duchy
 godne wieczney pamięci, y owych
 Miłośników Oyczyzny wskrzesać,
 ażeby do nas mowili sławni
 mocą, rozumem, y odwagą.

Mężowie, pomniycie że Ciało, którego
 iesteście członkami, do pokonania
 jest łatwe, do pogardy samo się
 poddające, ba cale nie żywe, jeżeli
 się nie trzymacie w iedności. Oto
 te dobra ktore do czasu zafstaniacie,
 bogactwa nabyte z krzywdą drugich,
 Zony na koniec y Dzieci nie wasze
 będą. Nadeydzcie Nieprzy-

przyjaciel, któż was okryje? Ci co waszey doznawali srogości, obrocą miecze na was, drudzy naśmiewać się będą y natrzęcać, inni wzywających ratunku odpychać. Nielepiejże jest zawczasu wyrzec się własnego pożytku ieżeliby miał być z uszkodzeniem Kraiowym, à tak na łonie miłej Oyczyzny sobie y Potomkom zapisać obronę y bezpieczeństwo.

Podobne pobudki przepowieda Nam codziennie rozum, ale z drugiej strony miłość dobra własnego słuchać Ich niekaże. Cokolwiek jest pożytkiem współziomkow naszych, zdaie nam się być niepotrzebna. Natężamy na to wszelkiego usiłowania, ażeby przeszkodzić zamyśłom onych, nie zważając tego że samych siebie nieznacznie krzywdziemy. W czym aby lepiej powiodło nam się dokonać uknowanego zdań ułożenia, y siebie złośli-

śliwemi, lub podeyrzanemi nie pokazać, oświadczamy na oko iak naywiększą przychylność tym nawet, ktorych naybardziej nienawidziemy.

Rzecz osobliwsza, iż same nawet Pokrewieństwa nie są wolne od tey zarazy; mineły czasy, kiedy można im było zaufać y zwierzyć się nayskrytszych tajemnic, teraz potrzeba mieć wielką baczność, ażeby ułożoney Ich łagodney postaci nie poczynać skutkiem wewnętrzney skłonności, bo się iuż na tym nie jeden omylił.

Z tego wszystkiego wnieść można że interes tamuie cnotliwe przedsięwzięcia, à będąc płodem miłości własney, tai przywary, y pod pozorem naydoskonalszego życia iasnieie woczach nie rozeznanego Pospolstwa.

Nie myślę się długo rozciągać nad opisanem złości tego obrzydliwego występku, który naywiększą

kszą część Kraiu naszego fromotnie
y szkodliwie zaraził; Ktokolwiek
zna usta wy prawdziwego Obywatel-
stwa, niemoże bez żalu zapatrywać się
na ginące bez skutecznie starania swo-
ie w słuzeniu Oyczyźnie, kiedy u-
wiedziony fałszywym mowy y po-
stępkow blaskiem, radzi czyni y ży-
ie w społeczności z obłudnikami. Ro-
zumiem nawet że dla uczciwych
nie jest tak przykry rodzaj oczy-
wistych Zbrodniow, jak utaionych
pod zastoną pocziwego Człowieka
Niecnotow. Jeżeli bowiem ten
pierwszy gatunek przynosi wiele
niezszczęśliwości Państwow, mają
przynajmniey tę pociechę bogo-
boyni Mężowie, że jest w obrzydze-
niu wszystkich, obostrzony karami
Prawa, y niby cieniem, o który się
znacznie odbiia Ich znakomita ia-
sność. Ale ten drugi nie tylko osła-
bia naypotrzebnieysze sprężyny
Rządow, uwłacza ieszcze nad to ce-
ny

ny sprawiedliwej lepszym nad siebie, wydając się z powierzchowności równie dobroci, chociaż ma w istocie swoiey iadowitą truciznę. Postrzegam ieszcze iednę niepomysłność, która z takowych wynika Mieszkańców, że oni są pierwsi do posiadania Godności y Urzędow. Krolowie bowiem nie mają zawsze tak bystrych oczu, żeby układność chytrych nie miała często wziąć pierwszeństwa prawdziwie godnym y zasłużonym, gdy oni przyzwyczajeni będąc do odmiany ustawney Krolow swoich, umieją tak żywo naśladować prawdziwą cnotę, że Jey wierni Czczyciele ustępować muszą. Z tąd widzimy tak wiele klęsk, zamieszania, buntow niegodziwości y niesnasek, które iedynie przypisać powinniśmy niewiści Obłudników uciemężających niewinność sobie przeciwnych.

A za-

A zatym kto Prawa Boskie y Ludzkie, kto dobro y całość Oyczyzny ukochał, niechay obrzydza potępia y wykorzenia tak w sobie iako y innych tę w naynieznosnieysze obyczaiow skazę, a łagodnie daruie powtorzonym w tey mierze przestrogom Monitora.

